

کتابت

کتابت عبارت است از هنر نوع نگارش با نظام خطوط نوشتاری بشر که اصلی‌ترین وسیله حفظ یافته‌ها، کشفیات، ادبیات و تمامی دستاوردهای بشری بوده است. اما در طول زمان و احتمالاً به واسطه قداستی که خطوط نوشتاری برای پیروان ادیان به خاطر ثبت متون مقدس آنان داشته، اهمیتی ویژه در راستای زیباسازی این نظام ثبتي - بر اساس دیدگاه خاص خود - ورزیده‌اند و همین امر نوعی هنر نوشتاری - نگارشی را رقم زده که بارزترین آن‌ها را می‌توان در نسخه‌های مانوی مشاهده نمود. پس از اسلام نیز به واسطه اهمیت خط در کتابت قرآن، انواع خطوط ابداع و کامل شده که از مهمترین آن‌ها می‌توان به کوفی، نسخ، ثلث، ریحان، تعلیق، محقق، نستعلیق و... اشاره نمود.

نگارگری

نگارگری نوع خاصی از نقاشی است که بر اساس ویژگی‌های فرهنگی و الزامات مبتنی بر امکانات مادی از قبیل مواد اولیه و نوع نگاه به جهان و طبیعت و تفسیر آن در جوامع سنتی شکوفا شده و تا امروز طی مکاتبی مانند بغداد، سلجوقی، ایلخانی، شیراز، هرات، تبریز، قزوین، اصفهان و... در نسخه‌ها، مرقعات، دیوارنگاره‌ها و - در دوره معاصر - تابلوها باقی مانده است. این نوع نقاشی برای خود خصوصیتی دارد که آن را از دیگر انواع نقاشی مانند آثار رئالیستی و ناتورالیستی مجزا و متمایز می‌کند، هرچند استثنائاتی نیز وجود دارد. مهمترین این ویژگی‌ها عبارتند از غلبه شدید خط، استفاده از رنگ‌های تخت و یکدست (در اغلب موارد)، فقدان پرسپکتیو و عدم فردیت.